

Kommunikationsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av landsvägslagen och banlagen samt vissa lagar som hör samman med dem

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av landsvägslagen och banlagen samt vissa lagar som hör samman med dem (RP 49/2016 rd): Ärendet har remitterats till kommunikationsutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringsråd Silja Ruokola, kommunikationsministeriet
- överinspektör Eeva Ovaska, kommunikationsministeriet
- chef för juridiska enheten Jaakko Knuuttila, Trafikverket
- jurist Katri Nuuja, Trafikverket
- vägtrafikdirektör Marko Sillanpää, Trafiksäkerhetsverket
- enhetschef Sirkka Lahtinen, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland
- äldre forskare Jari Lyytimäki, Finlands miljöcentral
- jurist Ilona Rintanen, Posti Ab
- chef för samhällsrelationer Nina Routti-Hietala, VR-Group Ab
- trafiksakkunnig Johanna Vilkuna, Finlands Kommunförbund
- utvecklingsdirektör Lassi Tolonen, Clear Channel Suomi Oy
- direktör Kenneth Hänninen, Finsk Energiindustri rf
- direktör Juha Valtonen, Trafikskyddet
- verksamhetsledare Tuija Nummela, Jordägarnas Förbund
- jurist Tea Taivalkoski, Turism- och Restaurangförbundet rf
- vice ordförande Timo Tammi, Outdoor Finland - Suomen Ulkomainosliitto ry
- specialsakkunnig Jaakko Rahja, Vägföreningen i Finland rf
- juridisk ombudsman Ville Kukkonen, Företagarna i Finland rf
- verkställande direktör Petri Aaltonen, Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto, FiCom ry
- verkställande direktör Markku Sarimaa, Astronomiska föreningen Ursa rf
- ledande expert Kyösti Orre, Allmänna Industriförbundet rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- finansministeriet
- miljöministeriet

Betänkande KoUB 13/2016 rd

- Lantmäteriverket.

Inget yttrande av

- Lemminkäinen Infra Ab
- Suomen Moottorikelkkailijat ry.

PROPOSITIONEN

Syftet med propositionen är att förenhetliga bestämmelserna i landsvägslagen och banlagen samt lagarnas formuleringar. Genom de föreslagna ändringarna av landsvägslagen och banlagen blir det möjligt att i större utsträckning än för närvarande använda även annan finansiering än budgetfinansiering för att genomföra väg- och banprojekt. Dessutom blir det möjligt för väg- eller banhållare att av särskilda skäl delta i annan finansiering än sådan som avser landsvägs- eller bannätet, då åtgärden anknyter till väg- eller banhållarens uppgifter.

I fråga om placering av el- och telekablar på vägområde övergår man i vissa situationer till ett anmälningförfarande. När det gäller uppsättande av reklamaffischer och annonser invid vägar övergår man till ett anmälningförfarande, och villkoren för att man ska få sätta upp reklamaffischer och annonser luckras upp. Vidare bemyndigas Trafikverket att utfärda föreskrifter om konstruktioner, anläggningar och anordningar som placeras på vägområde samt om reklamaffischer och annonser invid vägar.

Markägarens rätt att kräva inlösning av sin fastighet ska utvidgas, och detsamma gäller den inlösningsrätt som med stöd av en väg- eller järnvägsplan tillkommer den som underhåller en trafikled. Lagarnas bestämmelser om giltighetstider för utrednings-, väg- och järnvägsplaner förenhetligas.

Det föreslås att rätten att i undantagsfall tillfälligt leda den allmänna trafiken längs enskilda vägar ska utvidgas och att bestämmelser om indragning av delar av landsvägsområden ska tas in i lagen. Bestämmelserna om tillstånd för plankorsning med en järnväg ska ses över och det föreslås att skydds- och frisiktsområden ska uppkomma direkt med stöd av lag i anslutning till statens bannät. Vidare ska vissa uppgifter som hänför sig till banhållningen överföras till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Lagarnas straffbestämmelser föreslås bli upphävda. Det föreslås att den behörighet som gäller de administrativa tvångsmedlen ska överföras från regionförvaltningsverket till väghållnings- och banhållningsmyndigheterna. Vidare föreslås det att systemet med besvärstillstånd ska utvidgas så att det gäller alla ärenden enligt landsvägslagen och banlagen.

Det gatuhållningförfarande som regleras i markanvändnings- och bygglagen ska utvidgas när det gäller situationer där en landsväg ändras till en gata.

Genom propositionen genomförs regeringsprogrammets spetsprojekt för smidigare författningar och minskas den administrativa bördan. Detta sker i första hand genom en utökad användning av

Betänkande KoUB 13/2016 rd

ett anmälningförfarande vid uppsättande av reklamaffischer och annonser invid vägar samt placering av el- och telekablar på vägområde.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Utskottet välkomnar propositionen, eftersom den syftar till avreglering och minskad administrativa börda. Propositionen skapar klarhet i vissa svårtolkade situationer och bidrar till sänkta kostnader. Utskottet anser det särskilt positivt att propositionen avser att skapa klarhet i regleringen om reklam och annonsering invid vägar.

Utskottet vill dock i det här sammanhanget fästa allvarlig uppmärksamhet vid att den nya lagen de facto måste underlätta för de olika parterna och minska den administrativa bördan.

Det är välkommet att avregleringen också gäller snöskoteråkning, vilket underlättar i synnerhet näringsverksamhet som anknyter till snöskotrar. Det finns dock anledning att följa vilka effekter reformen har för trafiksäkerheten.

Utskottet konstaterar att uppstädning av vägområden eller annat motsvarande frivilligt arbete längs landsvägar inte kräver tillstånd för arbete på vägområde och att skräpsamlare som arbetar frivilligt i egenskap av privatpersoner likställs med fotgängare.

Kostnader för väg- och banhållning

I propositionen sägs att avsikten inte är att ändra på den rådande praxisen, som baserar sig på avtal och frivillighet. Syftet med ändringen är att i lagen skriva in nuvarande praxis och således få en rättslig grund för att budgetfinansieringen används på det sättet. Sakkunniga har befarat att lagändringen i den föreslagna formen gör att arbetsfördelningen mellan staten och kommunerna när det gäller väg- och gatuunderhållet blir än oklarare. Utskottet anser det viktigt att finansieringen av trafiken granskas samlat och med beaktande av såväl arbetsfördelningen mellan staten och kommunerna som finansieringsansvaren och allokeringen av de skatteinkomster trafiken ger.

Trafikverkets behörighet

I propositionen föreslås det att Trafikverkets behörighet utökas så att verket får utfärda föreskrifter om konstruktioner, anläggningar och anordningar som placeras på vägområde och om reklamaffischer och annonser invid vägar. Av propositionsmotiven framgår att det primära syftet med bestämmelserna är att minska faror och andra olägenheter för trafiken och att föreskriva om annonsernas innehåll, förfarandet för annonsering och annonsernas tekniska egenskaper i övrigt. Det har inte funnits några entydiga bestämmelser om detta utan området har delvis reglerats genom anvisningar från Trafikverket. Utskottet ser det som nödvändigt att det utfärdas entydiga bestämmelser om dessa frågor så att allmänheten vet hur man ska förfara.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Reklam och annonsering invid vägar

Reklam och annonsering har varit tillståndspliktig, men kräver genom den nya lagen endast ett anmälningförfarande. Det är välkommet att det blir enklare att sätta upp reklam och annonser och att den administrativa bördan reduceras. Utskottet understryker att anmälningförfarandet också i praktiken måste bli avsevärt enklare, klarare och mer kostnadseffektivt än dagens tillståndsförfarande. Anmälningförfarandet måste verkligen leda till administrativ avreglering och smidigare bestämmelser. För att det målet ska nås måste informationen om förfarandet och de tekniska kraven på annonser vara tydlig och få starkt genomslag. Myndigheterna måste dessutom tolka bestämmelserna på samma sätt i hela landet så att likabehandlingen av medborgarna säkerställs. Utskottet menar att trafiksäkerheten är en acceptabel grund för att begränsa reklam. Samtidigt får reklamen inte begränsas till överdrift till exempel på så sätt att ingen som helst reklam får placeras på vänster sida av vägen.

I propositionen tar regeringen upp placeringen av så kallade led-reklamanordningar och andra ljusreklamanordningar och anordningarnas inverkan på trafiksäkerheten. Utskottet anser att det finns anledning följa om de påverkar trafiksäkerheten. Utskottet har också uppmärksamgjorts på fenomenet ljusförorening, dvs. överflödigt konstljus nattetid som enligt definitionen leder till ekonomiska förluster, säkerhetsrisker, olägenheter för hälsa och trivsel eller negativa konsekvenser för ekosystem. Eventuella skadliga effekter av ljusförorening bör följas och bedömas.

Tillfälliga annonser och skyltar

I fråga om annonsering om enstaka evenemang har det tidigare gjorts skillnad mellan tillfällig annonsering och tillfällig skyltning. Enligt utredning från kommunikationsministeriet kommer det i dag tillämpade begreppet tillfällig skyltning att slopas helt. De tillfälliga skyltarna kommer att försvinna i myndighetspraxis och tillståndsavgifterna för dem att strykas i förordningen om närings-, trafik- och miljöcentralernas avgifter (1731/2015). I fortsättningen blir det möjligt att visa väg genom sådan tillfällig annonsering som avses i föreslagna 52 a § i landsvägslagen. Tillfälliga annonser kan i fortsättningen ha pilar och andra riktningsskildrande element. Tillfälliga annonser får sättas upp utan förhandskontroll av myndigheterna; alltså utan tillstånds- eller anmälningförfarande.

Den tillfälliga annonseringen utan anmälningsskyldighet gäller annonsering om mötes-, informations-, nöjes- eller bröllopsevenemang eller andra liknande evenemang och om andra samhällsrelaterade, politiska eller andra ideologiska evenemang. Utskottet konstaterar att också idrottsevenemang i princip hör till denna grupp.

Ett undantag utgörs av situationer där evenemangsarrangören behöver sätta upp skyltar längs en motorväg eller motortrafikled. Av trafiksäkerhetsskäl får tillfälliga annonser inte sättas upp längs dem utan förhandskontroll. Evenemangsannonser som visar väg får dock sättas upp längs en motorväg om man följer anmälningförfarandet enligt huvudregeln i 52 § i landsvägslagen.

Avsikten är att Trafikverket i en föreskrift enligt 52 b § i landsvägslagen föreskriver om de tekniska egenskaperna hos och placeringen av tillfälliga annonser. I enlighet med 56 § i vägtrafikla-

Betänkande KoUB 13/2016 rd

gen får man inte sätta upp annonser eller andra skyltar som kan förväxlas med vägmärken eller andra trafikanordningar.

Enligt utredning till utskottet måste situationer som kräver tillfälliga vägmärkesarrangemang, till exempel tillfällig hastighetsbegränsning, särskiljas från anordnandet av tillfällig annonsering. Det är enligt 51 § i vägtrafiklagen alltid väghållningsmyndigheten som beslutar om uppsättande av vägmärken och andra trafikanordningar på landsväg. Den som ordnar en större offentlig tillställning måste dessutom enligt lagen om sammankomster (530/1999) alltid lämna en anmälan om tillställningen till polisen, som bland annat bedömer behovet av tillfälliga trafikarrangemang.

Sammantaget finner utskottet propositionen behövlig och ändamålsenlig och tillstyrker den, men med vissa ändringar.

DETALJMOTIVERING

Lagförslag 1

42 a §. Placering av vissa kablar på vägområde. Under sakkunnigutfrågningen framkom att övergången till ett anmälningsförfarande för placeringen av el- och telekablar var välkommen, men att det fanns oro vad gäller det praktiska genomförandet. Det har konstaterats att kommunikationsnät endast undantagsvis borde förutsätta tillstånd och att huvudregeln borde vara att det räcker med ett anmälningsförfarande. Kommunikationsministeriet har likväl konstaterat att avsikten är att inleda övergången till ett anmälningsförfarande med fall där risken är låg. Utskottet välkomnar att möjligheten att utvidga anmälningsförfarandet ska bedömas senare. Avsikten är att till en början följa de första anmälningsförfarandenas konsekvenser och utveckla förfarandet i praktiken. Anmälningsförfarandet kan byggas ut och behandlingen göras smidigare särskilt när det kommer digitala kartunderlag som tillåter att behandlingen delvis kan automatiseras. Utvecklingsprojekt inom området har redan påbörjats.

Enligt inkommen utredning kommer behandlingen av anmälningarna att basera sig på en riskbedömning. Anmälningsförfarandet avlastar sannolikt också myndigheterna och frigör arbetstid för behandling av de fall där risken är större och nu därför lämnas utanför anmälningsförfarandet.

Utskottet föreslår en ändring i paragrafen, så att aktörerna får frihet att välja mellan tillståndsförfarande och anmälningsförfarande och därmed undvika oändamålsenliga lösningar. Sakkunniga har konstaterat att det är svårt att mitt under byggsäsongen sommaren 2016 övergå till de nya kraven enligt anmälningsförfarandet. Att nättaktörerna ges frihet att välja mellan tillståndsförfarande och anmälningsförfarande innebär att de under byggsäsongen sommaren 2016 inte behöver gå över till det nya förfarandet om de inte vill. Formuleringen tillåter aktörerna att smidigt anpassa verksamheten till det nya förfarandet.

Utskottet anser att en justering av paragrafens ordalydelse behövs särskilt för att ge nättaktörerna valfrihet. Ett annat syfte är att undvika en tolkning enligt vilken det förutom tillståndsansökan skulle krävas en anmälan enligt 42 a § för sådana fall som nämns i 42 a § och ingår i ett större ka-

Betänkande KoUB 13/2016 rd

belprojekt för vilket tillstånd söks enligt 42 §. Det motsvarar inte syftet med reformen. Eftersom ansökningsförfarandet är okomplicerat och snabbt blir dock aktörerna motiverade att välja det.

Lagförslag 3

51 §. Uppsättande av trafikanordning. Ordalydelsen i lagförslaget 51 § 4 mom. är oklar. Dessutom föreskrivs det ännu noggrannare om samma sak i förslaget till 89 § i banlagen. Enligt huvudregeln är det alltså banhållaren som sätter upp och på egen bekostnad underhåller anordningar och vägmärken vid plankorsningar. När en ny väg byggs på väghållarens initiativ svarar väghållaren på egen bekostnad för uppsättandet av anordningarna, men banhållaren svarar också då på egen bekostnad för underhållet av dem.

Eftersom det i banlagen finns en klar bestämmelse om vem som sätter upp och vem som svarar för underhållet av anordningar och vägmärken vid plankorsningar föreslår utskottet att en hänvisningsbestämmelse sätts in som 4 mom.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Kommunikationsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2 och 4 i proposition RP 49/2016 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 och 3 i proposition RP 49/2016 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

Lag

om ändring av landsvägslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i landsvägslagen (503/2005) 100 §,
ändras 10, 11, 17, 23, 24, 31, 32, 34, 36–38, 40, 42 och 44 §, rubriken för 45 §, 46, 52, 56, 63, 67, 74, 80, 83, 84, 89–91, 95, 101, 103, 105, 107 och 108 §, av dem 11 § sådan den lyder i lagarna 1242/2009 och 446/2012, 17, 31, 52, 101 och 107 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1242/2009, 42 § sådan den lyder i lag 328/2013 och 105 § sådan den lyder i lag 999/2015, samt
fogas till 22 § ett nytt 3 mom., till lagen nya 32 a, 42 a, 42 b, 52 a, 52 b, 53 a och 56 a §, till 73 § ett nytt 2 mom. samt till lagen nya 95 a och 99 a § som följer:

Betänkande KoUB 13/2016 rd

10 §

Väghållare och kostnaderna för väghållningen

Väghållare är staten, som svarar för väghållningen och kostnaderna för den samt utövar de rättigheter som har grundats för väghållningen. Trafikverket är ansvarig myndighet i dessa frågor.

Av särskilda orsaker, till exempel om väghållningen sköts så att den till sin kvalitet eller omfattning håller en högre standard än vad den allmänna trafiken eller anpassningen av vägen till miljön kräver eller om någon drar särskild nytta av de åtgärder som vidtas, kan förutom väghållaren också någon annan enligt avtal delta i kostnaderna för väghållningen eller åta sig att se till att någon åtgärd som hänför sig till väghållningen vidtas.

För att säkerställa att trafiksystemet fungerar och för att genomföra lagens syften kan väghållaren av särskilda skäl och i enlighet med ett avtal delta i kostnaderna för andra åtgärder som hänför sig till väghållarens uppgifter än byggande och underhåll av landsvägar.

11 §

Väghållningsmyndighet

Väghållningsmyndighet är Trafikverket i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i denna lag. Trafikverket svarar för landsvägsnätet och kostnaderna för det samt utövar de rättigheter som har grundats för väghållningen. I övrigt är det närings-, trafik- och miljöcentralen som är väghållningsmyndighet. Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas att någon annan statlig myndighet än närings-, trafik- och miljöcentralen är väghållningsmyndighet, om detta med tanke på väghållningen ska anses ändamålsenligt.

Trafikverket är det behöriga organ som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/96/EG om förvaltning av vägars säkerhet och den administrativa myndighet som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet.

17 §

Planering av väg och områdesplanering

En utredningsplan och en vägplan ska grunda sig på en sådan plan med rättsverkningar som avses i markanvändnings- och bygglagen och i vilken landsvägens sträckning och dess förhållande till övrig områdesanvändning har klarlagts. På ett område för vilket en plan med rättsverkningar håller på att utarbetas eller ändras kan åtgärder vidtas i syfte att utarbeta en utredningsplan eller en vägplan som grundar sig på målen för planen med rättsverkningar.

De riksomfattande målen för områdesanvändningen samt landskapsplaner och generalplaner ska beaktas på det sätt som bestäms i markanvändnings- och bygglagen. En utredningsplan eller en vägplan får inte godkännas i strid med en landskapsplan eller i strid med en generalplan med rättsverkningar. En utredningsplan kan godkännas i strid med en gällande detaljplan, om det förordas av kommunen. En vägplan kan godkännas i strid med en gällande detaljplan, om det är fråga om en avvikelse med små verkningar, och om det förordas av kommunen och de fastighetsägare som direkt påverkas av avvikelsen.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Trots vad som bestäms i 1 mom. kan en landsväg planeras, om vägens sträckning och förhållande till övrig områdesanvändning med beaktande av vägens karaktär också utan en plan kan klarläggas i tillräcklig omfattning i samarbete med kommunen och landskapsförbundet.

En utredningsplan och en vägplan utarbetas med iakttagande av vad som bestäms i naturvårdslagen (1096/1996) och med stöd av den.

Planeringen av en väg ska vid behov dessutom grunda sig på planeringen avseende utvecklandet av trafiksystemet.

22 §

Vägplanens innehåll

I vägplanen kan ett sådant frisiktsområde som avses i 45 § 1 mom. anvisas som vägområde, om trafiksäkerheten i betydande grad anses kräva det.

23 §

Biområden och särskilda rättigheter som vägarbetet kräver

Av en vägplan ska biområdena och de vägförbindelser som behövs för användningen av dem framgå.

Om det i samband med byggandet av en landsväg är nödvändigt att för den tid under vilken vägarbetet pågår grunda rätt att ta väghållningsämne i begränsad mängd, att permanent eller temporärt placera marksubstanser som lösgörs vid vägarbetet, att använda ett område som tillfällig farväg, upplagsområde eller något annat dylikt område eller grunda rätt att använda eller anlägga en enskild väg som behövs i arbetet, kan det bestämmas om detta i vägplanen, i vilken det område eller den väg som behövs för ändamålet ska anges.

24 §

Enskilda vägars anslutningar och lantbruksanslutningar samt utloppsdiken i vägplanen

I syfte att främja trafiksäkerheten på en landsväg och landsvägens förmedlingskapacitet kan det i en vägplan ges bestämmelser om eller förbud mot anslutning av enskilda vägar till landsvägen och användningen av anslutningar till landsvägen. Bestämmelser och förbud som här avses kan också ges i fråga om sådana anslutningar som används uteslutande för körslor inom lant- eller skogsbruket (lantbruksanslutning).

Om användningen av en befintlig anslutning till en enskild väg eller en lantbruksanslutning förbjuds i vägplanen, ska det i planen bestämmas om anordnande av en ny vägförbindelse, varvid det vid behov kan bestämmas att en enskild väg eller en anslutning ska byggas på väghållningsmyndighetens bekostnad eller att rätt ska grundas till en befintlig enskild väg eller till en väg eller ett vägavsnitt som dragits in eller upphört som landsväg.

Är det för torrläggning av ett väg- eller biområde nödvändigt att grunda rätt att hålla ett utloppsdike på någon annans mark eller rätt att leda avrinningsvatten till någon annans dike eller bäck, ska det bestämmas om detta i vägplanen, i vilken det område som behövs för utloppsdiket

Betänkande KoUB 13/2016 rd

ska anges. På utloppsdiken tillämpas i övrigt det som föreskrivs om dikning i vattenlagen (587/2011).

31 §

Planernas giltighetstid

Utarbetandet av en vägplan ska inledas inom åtta år från utgången av det år under vilket godkännandet av utredningsplanen för projektet har vunnit laga kraft. I annat fall förfaller beslutet om godkännande av utredningsplanen. Trafikverket kan förlänga utredningsplanens giltighetstid med högst fyra år, om de villkor som föreskrivs i 17 och 19 § alltjämt uppfylls. Utarbetandet av en vägplan anses ha påbörjats när detta kungjorts enligt 16 § 2 mom.

Beslutet om godkännande av en utredningsplan förfaller även till den del en vägplan som har utarbetats enligt planen har godkänts och beslutet om godkännande har vunnit laga kraft.

Beslutet om godkännande av en vägplan förfaller, om arbetet på vägen inte till någon del har påbörjats inom fyra år från utgången av det år under vilket vägplanen har vunnit laga kraft. Trafikverket kan förlänga tidsfristen med högst fyra år och av särskilda skäl med ytterligare en period på högst fyra år. Tidsfristen kan förlängas bara om vägplanen alltjämt uppfyller de villkor som föreskrivs i 17 och 22 §. Arbetet på vägen anses ha påbörjats när det område som behövs för vägändamålen har tagits i väghållarens besittning i enlighet med 56 §.

32 §

Uppföljning

Trafikverket ska systematiskt följa vägprojektets uppskattade och övriga verkningar och utnyttja resultaten av uppföljningen vid bedömningen av olika projekts verkningar och vid valet av planeringslösningar.

32 a §

Hur järnväg beaktas vid planeringen av en väg

De ändringar som byggandet av en landsväg medför för en järnväg kan anvisas i den plan som gäller byggandet av landsvägen.

34 §

Begränsat underhåll

Väghållningsmyndigheten kan av särskilda skäl besluta att en viss landsväg eller en viss del av en landsväg inte hålls i det skick som avses i 33 §. En sådan väg eller del av en väg stängs av för allmän trafik och avstängningen anvisas med vägmärke. Polisen och räddningsmyndigheterna ska underrättas om avstängningen av en väg eller en del av den, om avstängningen kan ha betydelse för skötseln av deras brådskande uppdrag. Avstängningen av en väg eller en del av en väg ska vid behov tillkännages genom kungörelse.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Väghållningsmyndigheten kan besluta att en del av en viss gångbana eller cykelbana eller av en kombinerad eller parallell cykelbana och gångbana vilka hör till en landsväg hålls i skick utan halkbekämpning.

36 §

Tillfällig farväg

Om trafiken på en landsväg förhindras eller måste begränsas till följd av att landsvägen eller en konstruktion som hör till den har rasat eller riskerar att rasa eller till följd av exceptionella naturförhållanden, eller om ett vägarbete av särskilda skäl förutsätter det, har väghållningsmyndigheten rätt att ordna en tillfällig farväg på någon annans mark tills hindret eller begränsningen har avlägsnats. Innan farvägen ordnas ska fastighetens ägare eller innehavare om möjligt ges tillfälle att bli hörd. Dessutom ska ett väglag som avses i lagen om enskilda vägar (358/1962) om möjligt ges tillfälle att bli hört, om den enskilda vägen finns på fastigheten i fråga eller gränsar till den. Beträffande underhållet av en sådan farväg som avses i detta moment tillämpas det som bestäms i 33 §.

Om trafiken på en landsväg förhindras till följd av en trafikolycka eller av någon annan liknande orsak får den som enligt 49 § i vägtrafiklagen (267/1981) reglerar trafiken ordna en tillfällig farväg på någon annans mark tills hindret har avlägsnats.

37 §

Anslutning till landsväg

Trots förbud eller bestämmelser som avses i 24 § 1 mom. kan väghållningsmyndigheten tillåta anslutning av en enskild väg till en landsväg som är underkastad förbud eller användning av en förbjuden anslutning eller ändring av anslutningens användningsändamål, om en ändamålsenlig användning av en fastighet kräver det och trafiksäkerheten inte äventyras av anslutningen eller användningen av den. Om fastigheten behöver en lantbruksanslutning ska tillstånd beviljas för att anlägga en sådan i anslutning till en väg som avses i detta moment, om trafiksäkerheten inte äventyras av anslutningen och dess läge. Tillståndet kan förenas med nödvändiga villkor.

Tillstånd för att ansluta en enskild väg till någon annan än en sådan landsväg som avses i 1 mom. ska beviljas, om anslutningen behövs för nyttjandet av en fastighet och anslutningen och dess läge är sådana att trafiksäkerheten inte äventyras av anslutningen eller användningen av den. Tillståndet kan förenas med nödvändiga villkor. En lantbruksanslutning får enligt väghållningsmyndighetens anvisningar anslutas till en väg som avses i detta moment, om trafiksäkerheten inte äventyras. Väghållningsmyndigheten ska i god tid underrättas om anläggandet av en sådan lantbruksanslutning innan åtgärder vidtas.

Om det i syfte att anlägga en snöskoterled som avses i terrängtrafiklagen (1710/1995) eller någon annan därmed jämförbar trafikförbindelse är nödvändigt att på vägområdet anlägga ett övergångsställe för korsande av landsvägen, kan väghållningsmyndigheten bevilja tillstånd för denna åtgärd, om övergångsstället inte äventyrar trafiksäkerheten eller medför olägenhet för väghållningen. Tillståndet kan förenas med nödvändiga villkor.

Det som föreskrivs i 1–3 mom. gäller inte motorvägar eller motortrafikleder eller de nationellt viktiga stomvägar som avses i 4 § 3 mom. och för vilka bestämmelser om tillträde kan ges endast i

Betänkande KoUB 13/2016 rd

vägplanen. För en stomvägs del kan väghållningsmyndigheten av särskilda skäl bevilja tillstånd till anläggande av en anslutning enligt 1 mom. eller ett övergångsställe enligt 3 mom.

38 §

Anläggande, underhåll eller ändring av anslutning eller övergångsställe

Väghållare som svarar för en enskild väg och innehavare av en lantbruksanslutning är skyldiga att anlägga sin anslutning och hålla den i skick enligt väghållningsmyndighetens anvisningar så att den inte äventyrar trafiken eller medför olägenhet för underhållet av landsvägen.

Om en befintlig anslutning till en enskild väg eller en lantbruksanslutning till följd av ändrad eller avsevärt ökad användning orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för underhållet av landsvägen, är den väghållare som svarar för den enskilda vägen eller innehavaren av lantbruksanslutningen skyldig att på egen bekostnad enligt väghållningsmyndighetens anvisningar utföra sådana ändringar i fråga om anslutningen eller i undantagsfall även i fråga om anslutningsområdet att den fara eller olägenhet som anslutningen förorsakar avlägsnas eller minskas, samt att vid behov ansöka om nytt tillstånd för anslutningen.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller i fråga om ett övergångsställe på en landsväg också den som håller en snöskoterled eller en annan därmed jämförbar trafikförbindelse.

Om den som åläggs skyldigheter med stöd av 1–3 mom. försummar dessa skyldigheter, får väghållningsmyndigheten utföra åtgärderna på den försumliges bekostnad eller avbryta byggarbetet på det sätt som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

40 §

Avlägsnande av anslutning

I samband med byggandet av en landsväg avlägsnar väghållningsmyndigheten på egen bekostnad en anslutning som är förbjuden i vägplanen eller förhindrar användningen av anslutningen, tills en ersättande trafikförbindelse har ordnats.

Väghållningsmyndigheten kan på egen bekostnad avlägsna en anslutning som står i strid med detaljplanen eller förhindra användningen av anslutningen, om en godtagbar ersättande trafikförbindelse har ordnats. Innan åtgärder vidtas ska fastighetens ägare eller innehavare samt den enskilda vägens väglag ges tillfälle att bli hörda. Om anslutningen används allmänt för trafik, ska ärendet kungöras.

42 §

Arbete på vägområde samt placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde

För arbete på vägområde samt för placering av konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde krävs det tillstånd av väghållningsmyndigheten. Tillstånd får beviljas om åtgärden inte orsakar fara för trafiken eller medför olägenhet för väghållningen. Tillstånd för placering av konstruktioner, anläggningar eller anordningar som är nödvändiga med tanke på ett fungerande

Betänkande KoUB 13/2016 rd

samhälle ska dock beviljas om placeringen inte orsakar fara för trafiken och inte medför mer än ringa olägenhet för väghållningen.

Den som beviljats tillstånd är skyldig att utföra det arbete som avses i 1 mom. och att underhålla konstruktioner, anläggningar och anordningar enligt väghållningsmyndighetens föreskrifter. Tillståndsinnehavaren är skyldig att på egen bekostnad göra de ändringar som väghållningsmyndigheten kräver eller att flytta eller avlägsna en konstruktion, anläggning eller anordning om nyttjandet av den orsakar sådan fara eller olägenhet som avses i 1 mom.

Om tillstånd inte krävs på grund av bestämmelser i någon annan lag, ska det göras en anmälan om åtgärden till väghållningsmyndigheten i god tid innan åtgärden vidtas.

Om inte något annat följer av 1 eller 3 mom., 8 § 1 mom. eller 42 a § 1 mom., krävs det tillstånd av väghållningsmyndigheten för att ett vägområde och sådana konstruktioner, anläggningar och anordningar som finns på vägområdet ska få användas för andra ändamål än landsvägsändamål.

Tillstånd krävs dock inte för placering av en i 52 a § avsedd tillfällig annons på vägområde.

Trafikverket kan utfärda närmare föreskrifter om innehållet i tillståndsansökningar och anmälningar, om de tekniska egenskaperna hos och placeringen av konstruktioner, anläggningar och anordningar samt om arrangemangen under den tid arbetet pågår. I fråga om el- och telekablar kan Trafikverkets föreskrifter gälla endast kablarnas yttre skyddskonstruktioner och placering samt arrangemangen under den tid arbetet pågår.

42 a §

Placering av vissa kablar på vägområde

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 42 § 1 mom. **kan det** göras en anmälan till väghållningsmyndigheten om placeringen av el- och telekablar samt tillhörande kabelskåp och kabelbrunnar på vägområde när det är fråga om

1) kablar som ska passera under en landsväg eller en gångbana och en cykelbana som hör till en landsväg,

2) en förlängning av en kabel som löper i vägens längdriktning eller en korsande kabel som ansluter till den men som sträcker sig utanför vägområdet eller passerar under en landsväg,

3) luftledningarna som korsar en landsväg eller en gångbana och en cykelbana som hör till en landsväg,

4) luftledningarna som löper i vägens längdriktning och som placeras utanför vägområdet invid en landsväg, men vars ledningsområde sträcker sig till vägområdet,

5) nya kundanslutningar inom bredbandsprojekt, när anslutningen har skaffats först efter att byggarbetet redan inletts,

6) kablar som löper i vägens längdriktning, när kablarna enbart placeras i redan befintliga rörledningar som löper i vägens längdriktning.

Till anmälan ska det fogas en redogörelse för kabelns ägare, kabelns placering, förhållanden på och grunduppgifter om platsen, hur arbetet utförs och vem som utför det, trafikarrangemangen under den tid arbetet pågår samt vilken dag åtgärden enligt planerna ska inledas. Anmälan ska göras senast 21 dagar före den dag då åtgärden enligt planerna ska inledas.

Efter att väghållningsmyndigheten har tagit emot anmälan kan myndigheten förbjuda åtgärden före den dag åtgärden enligt planerna ska inledas, om myndigheten bedömer att placeringen av kabeln äventyrar trafiksäkerheten eller medför mer än ringa olägenhet för väghållningen. Den planerade åtgärden får inte inledas före den dag som angetts i anmälan.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Trafikverket kan utfärda närmare föreskrifter om innehållet i anmälan, om de i 1 mom. avsedda el- och telekablar yttre skyddskonstruktioner och placering samt om arrangemangen under den tid arbetet pågår.

För placering av kablar som avses i 1 mom. behövs dock ett tillstånd enligt 42 § 1 mom. när

- 1) åtgärden gäller vägområdet för en motorväg eller en motortrafikled,
- 2) åtgärden gäller ett område med grundvattenskydd,
- 3) åtgärden förutsätter ingrepp i en sprängstenskonstruktion, eller
- 4) avståndet från den plats där kabeln ska passera under vägområdet till en gångtunnels, rörbros eller trummas konstruktion är mindre än fem meter eller till annan brokonstruktion mindre än 25 meter.

Bestämmelser om den anmälan om placeringen av kablar som ska göras till Kommunikationsverket finns i lagen om sambyggnad och samutnyttjande av nätinфраstruktur (/20).

42 b §

Skyldighet att flytta, skydda och avlägsna

Om väghållningsmyndigheten anser att det för att flytta eller förbättra en väg eller för annan väghållning krävs att en konstruktion, anläggning eller anordning som med stöd av denna lag placerats på vägområde ska skyddas, flyttas eller avlägsnas, är det konstruktionens, anläggningens eller anordningens ägare som svarar för kostnaderna för åtgärden.

Den åtgärd som avses i 1 mom. ska i fråga om högst tre kunders kundanslutningar till el- och telekablar utföras inom loppet av tre månader och i fråga om andra konstruktioner, anläggningar och anordningar på vägområde inom loppet av sex månader från väghållarens eller väghållningsmyndighetens anmälan. Väghållningsmyndigheten kan också bestämma att tidsfristen ska vara längre än så eller förlänga tiden om det behövs för att åtgärden ska kunna utföras under den tjäl-fria perioden, eller av någon annan motsvarande orsak.

Väghållningsmyndigheten svarar dock för kostnaderna för flyttandet, skyddandet och avlägsnandet, om objektet ursprungligen har varit placerat utanför vägområdet eller om väghållningsmyndigheten inte har underrättat den som beviljas tillstånd om att objektet under handläggningsåret eller inom loppet av fem år kommer att omfattas av ett väghållningsarbete som inte är en punktåtgärd och som kräver att konstruktionen, anläggningen eller anordningen flyttas eller avlägsnas. Vid ersättandet av flyttkostnader beaktas objektets ålder samt den kapacitetsökning som den ersättande kabeln medför.

Trafikverket kan utfärda närmare föreskrifter om hur de åtgärder som avses i denna paragraf ska genomföras, om tidsfrister för genomförandet samt om andra tekniska omständigheter som gäller åtgärderna. Trafikverket kan också utfärda närmare föreskrifter om hur objektets ålder och den kapacitetsökning som den ersättande kabeln medför ska beaktas vid ersättandet av de flyttkostnader som avses i 3 mom.

44 §

Skyddsområde för landsväg

Landsvägens skyddsområde sträcker sig 20 meter från mittlinjen av landsvägens körbana eller, om det finns flera körbanor, från den närmaste körbanans mittlinje. I fråga om en viss väg el-

Betänkande KoUB 13/2016 rd

ler del av en väg kan i vägplanen av särskilda skäl anvisas ett kortare avstånd än 20 meter eller avståndet förlängas till högst 50 meter. I fråga om en reservlandningsplats som hör till vägen kan avståndet förlängas till högst 300 meter och i längdriktning med 750 meter i vardera ändan av landningsplatsen.

Byggnader får inte finnas på ett skyddsområde. Vaghållningsmyndigheten har då trafiksäkerheten så kräver samt vid reservlandningsplats även av flygsäkerhetsskäl rätt att avlägsna växtlighet från skyddsområde.

45 §

Frisiktsområde för landsväg

— — — — —

46 §

Anläggningar och anordningar samt åtgärdsbegränsningar utanför vägområdet

Upplag, stängsel eller andra anläggningar eller anordningar får inte finnas inom en landsvägs skydds- eller frisiktsområde, om de eller användningen av dem kan äventyra trafiksäkerheten eller medföra olägenhet för vaghållningen.

Inom en landsvägs skydds- eller frisiktsområde får inte markytans form ändras eller dikning eller andra schaktningsarbeten utföras på ett sådant sätt att ändringen kan äventyra trafiksäkerheten eller medföra olägenhet för vaghållningen.

52 §

Reklam och annonsering invid vägar

Sådana reklamaffischer och annonser avsedda för trafikanter på en landsväg som ska sättas upp utanför ett detaljplaneområde, eller inom ett detaljplaneområde på ett trafikområde som avses i 83 § 4 mom. i markanvändnings- och bygglagen, ska utformas och placeras så att de inte äventyrar trafiksäkerheten eller medför olägenhet för vaghållningen och så att de så väl som möjligt passar in i omgivningen.

Det ska göras en anmälan till vaghållningsmyndigheten om uppsättande av en reklamaffisch eller annons som avses i 1 mom., om inte något annat föreskrivs nedan. Till anmälan ska fogas en redogörelse för reklamaffischen eller annonsen och den plats där den placeras samt utredning om fastighetsägarens eller fastighetsinnehavarens samtycke till att den sätts upp.

Om uppsättandet av reklamaffischen eller annonsen inte uppfyller kraven i 1 mom., ska vaghållningsmyndigheten inom 30 dagar från det att anmälan inkommit fatta ett beslut där myndigheten antingen kan förbjuda att reklamaffischen eller annonsen sätts upp eller ställa behövliga villkor för uppsättandet. Reklamaffischen eller annonsen får inte sättas upp före utgången av denna tid. Vaghållningsmyndigheten kan dock i ett beslut som fattas med anledning av anmälan tillåta att reklamaffischen eller annonsen sätts upp före den tidpunkt som nämns ovan. En reklamaffisch eller en annons får vara på den anmälda platsen i 10 år, om inte vaghållningsmyndigheten bestämmer att tiden ska vara kortare än det.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Väghållningsmyndigheten kan begära utlåtande av kommunen med anledning av anmälan. Om någon annan myndighet än närings-, trafik- och miljöcentralen är väghållningsmyndighet, kan utlåtande också begäras av närings-, trafik- och miljöcentralen.

52 a §

Undantag från anmälningsskyldigheten

Den anmälningsskyldighet som avses i 52 § gäller dock inte tillfällig annonsering som hänförs till mötes-, informations-, nöjes- eller bröllopsevenemang eller andra jämförbara evenemang och inte heller samhälleliga, politiska eller andra ideologiska evenemang. Annonser för sådana evenemang får placeras ut tidigast en månad i förväg och de ska tas bort senast en vecka efter evenemanget. Anmälningsskyldigheten gäller inte heller sådan annonsering eller reklam på en byggnad eller i dess närhet som gäller den verksamhet som bedrivs där eller de produkter som säljs där.

52 b §

Bemyndigande att utfärda föreskrifter

Trafikverket får utfärda behövliga föreskrifter om innehållet i den anmälan till väghållningsmyndigheten som avses i 52 § och om anmälningsförfarandet. Dessutom får Trafikverket för att garantera trafiksäkerheten utfärda närmare föreskrifter om de tekniska egenskaperna hos och placeringen av sådana reklamaffischer och annonser som avses i 52 och 52 a §.

53 a §

Hur järnväg beaktas vid en landsvägsförrättning

De ändringar som anvisats beträffande en järnväg i en sådan vägplan som avses i 32 a § behandlas och avgörs vid landsvägsförrättningen. Av de områden som löses in för landsvägs- och järnvägsändamål bildas separata inlösningseenheter. Inlösning som berör järnvägar samt ersättningar regleras i övrigt i 5 kap. i banlagen (110/2007).

56 §

Besittningstagande

De vägområden som anvisats i en vägplan och de övriga områden som i vägplanen anvisats väghållaren samt de rättigheter som ska grundas tas i väghållarens besittning vid en tidpunkt som fastställs vid en tillträdessyn i samband med landsvägsförrättningen. I väghållarens besittning tas det område som i vägplanen anvisats för en enskild väg eller för en anslutning till dess att vägen eller anslutningen har anlagts. I samband med besittningstagandet får väghållaren rätt att använda områdena och utöva rättigheterna för de ändamål som anges i vägplanen, trots andra rättigheter som hänförs till fastigheten. Det besittningstagande som avses i detta moment kan ske också stegvis, i enlighet med väghållningsmyndighetens anvisningar.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Om besittningstagandet medför en påföljd som avses i 57 § 2 mom. i inlösningslagen, kan inlösningskommissionen på yrkande av den som saken gäller bestämma att besittningstagandet till denna del får ske tidigast när en tidsperiod på högst tre månader, utsatt av kommissionen, har flutit sedan förskottsersättning eller den ersättning som bestämts vid den första förrättning som avses i 62 § 2 mom. har betalats till den som saken gäller.

Vid en sådan vägförbättring som avses i 21 § och som bedöms ha ringa verkningar kan besittningstagande ske enligt avtal. Efter besittningstagandet ska väghållningsmyndigheten dock utan dröjsmål ansöka om en landsvägsförrättning.

Om överenskommelse inte nås om att avlägsna eller flytta egendom från ett område som tagits i besittning, ska väghållningsmyndigheten för ägaren eller innehavaren av den egendom som ska avlägsnas sätta ut en skälig och med tanke på vägarbetet lämplig tidsfrist, efter vars utgång egendomen avlägsnas av väghållningsmyndigheten. Väghållningsmyndigheten ska i sådana fall innan egendomen avlägsnas i mån av möjlighet underrätta egendomens ägare eller innehavare om detta.

Måste byggnader, upplag eller anordningar eller träd, växande gröda eller annan växtlighet avlägsnas eller flyttas från ett område som ska upplåtas eller har upplåtits för vägändamål, ska utöver den därigenom orsakade skadan eller olägenheten även de kostnader som sakägaren åsamkas på grund av avlägsnandet eller flyttningen ersättas.

56 a §

Överlåtelse av en enskild väg

En sådan enskild väg som avses i 56 § 1 mom. överläts till vägdelägarna eller fastighetens ägare vid den tidpunkt som väghållningsmyndigheten bestämmer, efter att det vid landsvägsförrättningen har fattats beslut om vägdelägarna och om hur ansvaret för vägens underhåll fördelas mellan delägarna. Detta är fallet även om förrättningen är föremål för ändringssökande. För att vägen ska kunna överlåtas är det möjligt att fatta ett temporärt beslut om vägdelägarna och om fördelningen av ansvaret för underhållet under den tid landsvägsförrättningen pågår.

63 §

Ägoreglering

Vid en landsvägsförrättning ska behovet av ägoreglering utredas. Behovet av ägoreglering utreds och avgörs dock genom nyskifte enligt 67 § 4 mom. i fastighetsbildningslagen i stället för vid en landsvägsförrättning, om förrättandet av nyskifte har inletts vid tidpunkten för landsvägsförrättningen. Vid ett sådant nyskifte iakttas 64–67 § i denna lag utöver vad som bestäms i fastighetsbildningslagen och i 82 § i inlösningslagen.

Som ägoregleringsåtgärd kan ägobyte företas mellan fastigheter eller, om detta inte kan genomföras på lämpligt sätt, ett område överföras från en fastighet till en annan mot fullt vederlag i pengar. Vad som här föreskrivs om fastigheter gäller också för en väg eller en del av en väg som dras in eller upphör som landsväg.

På ägobyte och överföring av ett område vid en landsvägsförrättning tillämpas det som bestäms i 59, 65 och 66 § i fastighetsbildningslagen, om inte något annat följer av 64–66 § i denna lag.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

67 §

Utvädgning av inlösen

Om användningen av en fastighet eller en del av en fastighet orsakas betydande olägenhet på grund av splittring, minskad ägoareal eller förbud enligt 44 och 45 § som orsakas av en landsväg, eller av någon annan därmed jämförbar orsak, och olägenheten inte kan avlägsnas eller väsentligen lindras genom ägoregleringar, har fastighetens ägare rätt att kräva att väghållaren löser in fastigheten eller en del av den, om fastighetsägaren inte önskar ersättning för olägenheten. Om byggandet av en landsväg av någon annan anledning orsakar betydande skada eller olägenhet för användningen av en fastighet eller en del av en fastighet, har fastighetens ägare rätt att istället för ersättning kräva att väghållaren löser in fastigheten eller en del av den. Väghållaren har rätt att lösa in fastigheten eller en del av den, om den ersättning för olägenhet eller det skadestånd som avses i detta moment skulle vara betydande i jämförelse med värdet på fastigheten eller fastighetsdelen.

I vägplanen kan väghållaren ges rätt att lösa in en fastighet eller en del av den, om kostnaderna för att undanröja eller minska de skadliga verkningar som landsvägen medför för fastigheten eller en del av den eller kostnaderna för att ordna en ny trafikförbindelse i stället för den förbindelse som landsvägen skär av skulle vara betydande i jämförelse med värdet på fastigheten eller fastighetsdelen. Av vägplanen ska det i detta fall framgå hur stora kostnaderna för undanröjandet eller minskandet av de skadliga verkningarna eller för anordnandet av en ny trafikförbindelse är i jämförelse med värdet på fastigheten eller fastighetsdelen.

Av de fastigheter eller fastighetsdelar som löses in med stöd av 1 eller 2 mom. bildas med iakttagande av 49 a § 1 mom. i inlösningslagen en eller flera inlösningsenheter som är separata från vägområdet.

73 §

Ersättning för utredningsarbete och för vissa andra åtgärder

Det som i 1 mom. bestäms om ersättning för skada eller olägenhet som en fastighet orsakas genom att en tillfällig farväg ordnas eller nyttjas gäller också ersättning till vägdelaägarna eller väglaget, då ett sådant har grundats för en väg, för sådana skador eller olägenheter som landsvägstrafiken orsakat en enskild väg då den använts som tillfällig farväg.

74 §

Övriga ersättningar och landsvägsförrättning som gäller ersättningar

Om en landsväg orsakar en fastighet någon annan skada eller olägenhet än vad som avses i detta kapitel, är fastighetens ägare berättigad till ersättning av väghållaren. Om skadan eller olägenheten är betydande, har fastighetens ägare rätt att kräva att väghållaren löser in fastigheten eller en del av den, om fastighetsägaren inte önskar ersättning för sin förlust. Om överenskommelse om ersättningen eller inlösningsenheten inte nås, ska frågan avgöras vid en landsvägsförrättning.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Om en ersättnings- eller inlösningsfråga som följer av denna lag tas till behandling i annat fall än vid en landsvägsförrättning eller om ersättningen kan bestämmas först sedan landsvägsförrättningen har avslutats och överenskommelse inte nåtts om ersättningarna, ska ersättningsfrågan avgöras vid en landsvägsförrättning som företas på ansökan av väghållaren eller den som yrkar på ersättning.

80 §

Deponering av ersättning som är stridig

När väghållningsmyndigheten anför besvär över ersättningar som bestämts vid en landsvägsförrättning kan den del av ersättningen som bestridits deponeras. På deponeringen tillämpas det som bestäms i 52 § 2 och 3 mom. samt i 70 § i inlösningslagen.

83 §

Obetydliga ersättningar

Om det totala belopp som inlösningskommissionen har bestämt att väghållningsmyndigheten ska betala till en och samma sakägare inte överstiger 20 euro, behöver beloppet inte betalas eller deponeras.

84 §

Ersättningsfria överlåtelse

Staten har inte rätt till ersättningar enligt denna lag. Ersättningsberättigade är dock affärsverk enligt lagen om statliga affärsverk (1062/2010). Statsrådet kan av särskilda skäl också fatta annat beslut om statens rätt till ersättning.

När en enskild väg eller en gata ändras till landsväg övergår väglagets eller vägdelägarnas vägområde och gatuområde utan ersättning till väghållaren.

89 §

Indragning av landsväg

Om en landsväg inte längre används för allmän trafik kan den dras in. Vägen upphör att vara landsväg vid utgången av det kalenderår under vilket beslutet om godkännande av den vägplan som gäller indragningen har vunnit laga kraft. När vägen upphör att vara landsväg upphör väghållarens rätt till vägen.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

90 §

Konstruktioner och anordningar på ett tidigare vägområde

Det som i väghållningssyfte byggts eller placerats på ett tidigare vägområde övergår till områdets ägare, om inte väghållningsmyndigheten för bort det inom ett år från det att vägen upphört eller överlåter det till någon annan aktör. I vägplanen ska det påvisas huruvida området behövs som enskild väg eller som gata och om det på området finns konstruktioner eller anordningar som kräver särskilt underhåll. Området ska lämnas i ett sådant skick att dess användning för nämnda syfte inte försvåras. Ansvaret för konstruktionerna och anordningarna övergår på den som håller den enskilda vägen eller gatan när landsvägen upphör.

Om en landsväg som upphör eller dras in inte behövs för det ändamål som nämns i 1 mom. ska de åtgärder som behövs för att återställa det tidigare vägområdet i ursprungligt skick anges i vägplanen. Väghållningsmyndigheten ska inom ett år från det att vägen upphört vidta dessa åtgärder på egen bekostnad.

Rätten att med stöd av 42 eller 42 a § placera konstruktioner, anläggningar och anordningar på ett vägområde förblir gällande i enlighet med det tillstånd som väghållningsmyndigheten beviljat eller den anmälan som gjorts till väghållningsmyndigheten då vägområdet övergår till en ny ägare.

91 §

Överföring av ett tidigare vägområde

Om inte något annat följer av 88 § 1 mom. övergår ett vägområde som väghållaren äger och som hör till en landsväg som upphört kostnadsfritt från väghållaren till den fastighet som ligger närmast invid. Inom ett detaljplaneområde eller ett område för vilket kommunen beslutat utarbeta en detaljplan övergår vägområdet i kommunens ägo. I 93 § i markanvändnings- och bygglagen bestäms det att ett vägområde övergår i kommunens ägo när en detaljplan träder i kraft.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller också för tidigare vägområden som använts för andra vägändamål som avses i 112 § 6 mom. efter det att väghållningsmyndigheten dragit in användningen av området på det sätt som avses i 88 § 2 mom.

Har en landsvägs vägområde enligt 58 § 1 mom. och 112 § 4 och 5 mom., som har innehafts med vägrätt och som har upphört, i detaljplanen anvisats som allmänt område enligt 83 § 1 mom. i markanvändnings- och bygglagen, ska vägrätter som belastat ägarens eller innehavarens rättigheter beaktas vid bestämmandet av eventuell ersättning för ett sådant område i samband med genomförandet av detaljplanen.

Vägområdet övergår till de angränsande fastigheterna längs mittlinjen av det område som vägens körbana eller körbanor bildar. Rån mellan fastigheter som gränsar till varandra fortsätter på vägområdet från dess gräns lodrätt mot mittlinjen. Trots vad som sagts ovan får en rå vid rågång på det tidigare vägområdet rätas ut och andra sådana råjusteringar göras som med hänsyn till fastighetsindelningen är ändamålsenliga så att till arealen små områden av ringa värde byts ut mellan fastigheterna eller, om inget lämpligt vederlagsområde finns, övergår från en fastighet till en annan.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

95 §

Indragning av biområde

Väghållningsmyndigheten drar in ett biområde när det inte längre behövs för det ändamål som det har grundats för. När ett biområde dras in upphör samtidigt den vägrätt som hänfört sig till området.

Ett sådant indraget biområde enligt 2 § 2 mom. i fastighetsregisterlagen (392/1985) som har införts som annan registerenhet i fastighetsregistret ska vid en landsvägsförrättning bestämmas höra till den fastighet från vilken det har upplåtits för vägändamål eller, om denna fastighet inte längre existerar, till den fastighet eller de fastigheter där biområdet områdesmässigt passar bäst.

Om indragningen av ett biområde för någon medför nytta som inte ska anses vara obetydlig, är denne skyldig att ersätta väghållningsmyndigheten för den erhållna nyttan. Om överenskommelse om ersättningen inte nås ska frågan avgöras vid en landsvägsförrättning.

95 a §

Indragning och överlåtelse av en del av ett vägområde

Väghållningsmyndigheten får dra in sådana delar av ett vägområde som inte behövs för landsvägsändamål. Väghållarens rätt till en indragen del av ett vägområde upphör då beslutet om indragning har fattats. Väghållningsmyndigheten ska utan dröjsmål ansöka om en landsvägsförrättning när en del av ett vägområde har dragits in. Vid behov kan en vägplan utarbetas och godkännas för indragning av en del av ett vägområde.

En indragen del av ett vägområde som är i väghållarens ägo överförs vid landsvägsförrättningen till den fastighet som ligger närmast invid, med iakttagande av vad som bestäms om styckning i fastighetsbildningslagen. Om indragningen av en del av ett vägområde har inletts på initiativ av någon annan än väghållningsmyndigheten, svarar den som inlett ärendet för landsvägsförrättningens förrättningskostnader. På ersättandet av den nytta som erhålls vid indragningen av ett vägområde som är i väghållarens ägo tillämpas det som bestäms i 95 § 3 mom.

På det som i väghållningssyfte byggts eller placerats på en indragen del av ett vägområde tillämpas det som bestäms i 90 § 1 mom.

Trots det som bestäms i 1 mom. har Trafikverket rätt att överlåta sådana delar av ett vägområde som inte behövs för väghållningen. På överlåtelsen tillämpas det som bestäms i lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

99 a §

Avgifter

För ett tillstånd som väghållningsmyndigheten beviljat med stöd av denna lag och för ett beslut som fattats med anledning av en anmälan tas det ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Närmare bestämmelser om avgiften utfärdas genom förordning av statsrådet.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

101 §

Administrativa tvångsmedel

Väghållningsmyndigheten kan förbjuda den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Väghållningsmyndigheten kan också föreskriva att den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den ska fullgöra sin skyldighet. Väghållningsmyndigheten kan förena sitt beslut med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. I fråga om vite, tvångsutförande och avbrytande tillämpas i övrigt viteslagen.

Om en brådskande åtgärd krävs för att avlägsna en fara som omedelbart hotar trafiken eller om det är fråga om rättelse av en olovlig åtgärd som riktar sig mot ett vägområde, är väghållningsmyndigheten berättigad att vidta åtgärden eller att rätta till den olovliga åtgärden på bekostnad av den som är skyldig att rätta till den.

Om väghållningsmyndigheten förhindras att utföra ett tjänsteuppdrag som avses i 2 mom. eller ett utredningsarbete som avses i 16 § 1 mom. ska polisen på väghållningsmyndighetens begäran ge handräckning.

103 §

Delgivning och delfående av beslut

Trafikverket sänder besluten om godkännande av utredningsplaner och vägplaner samt om förlängning av deras giltighetstid till väghållningsmyndigheten. Väghållningsmyndigheten ska i syfte att delge beslutet sända beslutet och de handlingar som utgör grund för beslutet till den kommun som saken gäller. Kommunen ska meddela att beslutet och handlingarna är framlagda på det sätt som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen enligt kommunallagen (410/2015). Beslutet och handlingarna ska vara offentligt framlagda i kommunen under 30 dagar. Delfäendet anses ha skett när beslutet lades fram offentligt.

Ett sådant beslut om godkännande av en vägplan som är av ringa betydelse kan delges genom bevislig delgivning enligt vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelser om delgivning av beslut på elektronisk väg ingår i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

105 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut som gäller behörighetsintyg enligt 43 f § får begäras hos Trafiksäkerhetsverket på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Beslut av statsrådets allmänna sammanträde får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Andra beslut som fattats med stöd av denna lag och beslut som har meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär över väghållningsmyndighetens beslut i fall som avses i 37 §, 38 § 2 mom., 42 § 1 mom., 42 a §, 47 §, 48 § 2 mom. och 52 § ska anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets anslutningen, övergångsstället, vågområdet, fastigheten eller reklamaffischen eller annonsen i fråga finns.

Kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen och landskapsförbundet har rätt att anföras besvär över ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller vägplan vars verkningar sträcker sig till kommunens område eller myndighetens verksamhetsområde.

En sådan lokal eller regional sammanslutning eller stiftelse som är registrerad har rätt att i ärenden som hör till dess verksamhetsområde anföras besvär över ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller vägplan vars verkningar sträcker sig till sammanslutningens eller stiftelsens verksamhetsområde.

Besvär som gäller ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller en vägplan som ska anses vara av samhällelig vikt ska behandlas skyndsamt.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som fattats vid landsvägsförrättningar finns i 87 §.

107 §

Omedelbar verkställighet av beslut

Ett beslut om godkännande av en utredningsplan eller en vägplan eller om förlängning av dess giltighetstid kan verkställas trots besvär, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat.

I ett beslut som väghållningsmyndigheten meddelar med stöd av 48 § 2 mom. kan bestämmas att beslutet får verkställas trots besvär.

108 §

Kungörelse

Ska kungörelse, förordnande, förbud eller något annat ärende delges genom offentlig delgivning enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den och har inte bestämmelser om på vilket sätt delgivningen ska ske utfärdats särskilt, ska väghållningsmyndigheten informera om ärendet genom att under minst 30 dagar kungöra det på det sätt som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Angående offentliggörande av kungörelsen ska det annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödigt. Delgivningen anses ha ägt rum den sjunde dagen efter att kungörelsen offentliggjorts, vilket ska konstateras i kungörelsen och meddelandet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Sådana vägplaner som gäller indragning av en landsväg och ärenden om förlängning av tidsfristen för beslut om godkännande av en vägplan som är anhängiga hos kommunikationsministe-

Betänkande KoUB 13/2016 rd

riet vid ikraftträdandet av denna lag behandlas och avgörs enligt de bestämmelser som gällde ikraftträdandet.

Utredningsplaner och vägplaner som har börjat utarbetas före ikraftträdandet av denna lag behandlas och avgörs enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Denna lag tillämpas på frågor som ska avgöras vid landsvägsförrättningar som inletts före ikraftträdandet av denna lag, när frågorna tas till avgörande vid förrättningen efter ikraftträdandet av denna lag.

De undantag från förbudet att sätta upp utomhusreklam som beviljats före ikraftträdandet av denna lag gäller till och med den 31 december 2019, om inte en kortare giltighetstid har angetts i beslutet om beviljande av undantag. Den som satt upp reklamaffischen eller annonsen ska före giltighetstidens utgång göra en anmälan enligt 52 § eller avlägsna reklamaffischen eller annonsen. Om reklamaffischen eller annonsen inte har avlägsnats inom utsatt tid och någon anmälan enligt 52 § inte har gjorts om saken, kan väghållningsmyndigheten avlägsna reklamaffischen eller annonsen. De ansökningar om undantag från förbudet att sätta upp utomhusreklam som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag behandlas som anmälningar enligt 52 §.

2.

Lag

om ändring av banlagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i banlagen (110/2007) 17 §, 34 § och 96 § 2 mom., av dem 17 och 34 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1243/2009 och 96 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1243/2009,

ändras 2, 3, 7, 10, 16, 18, 19, 26, 29, 37–41, 46–48, 57, 65, 70, 74, 80, 83, 87, 89, 90, 92, 94 och 95 §, av dem 3, 7, 10, 26, 47, 83, 92 och 94 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1243/2009, 74, 80, 87 och 95 § sådana de lyder i lag 1243/2009 och 92 § sådan den lyder i lag 1001/2015, samt *fogas* till lagen nya 25 a och 25 b §, ett nytt 2 a kap., en ny 42 a §, till 43 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1243/2009, ett nytt 4 mom. samt till lagen nya 43 a, 43 b, 46 a, 85 a, 88 a och 89 a § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om bannät, banhållning, nedläggning av banor och de rättigheter och skyldigheter som banhållaren har liksom även om fastighetsägares och övriga sakägares rättsliga

Betänkande KoUB 13/2016 rd

ställning i ärenden som gäller banhållning samt om privata spåranläggningar med de begränsningar som anges i 2 och 3 mom.

Denna lag tillämpas inte på ett hamn-, lager- eller fabriksområde eller något annat motsvarande område som avstängts från allmän trafik och som hör till en privat spåranläggning. På ett sådant område ska järnvägen dock planeras, byggas och underhållas så att tågtrafik och annan trafik kan fungera tryggt och så att järnvägen inte orsakar fara för verksamheten på området.

Bestämmelserna i 18 § 4 mom., 31–33 §, 43 § 4 mom., 2 a kap. och 4 kap. tillämpas inte på privata spåranläggningar. Denna lag tillämpas inte på nedläggning av privata spåranläggningar.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *järnväg* en en- eller flerspårig bana samt ett järnvägsområde och de byggnader, anläggningar och anordningar som finns där och som behövs för att sköta och trygga trafiken samt för all verksamhet som hänför sig till dessa,

2) *järnvägsområde* ett område som behövs för banan, banområdet, byggnaderna, anordningarna och skötseln av trafiken samt för all verksamhet som hänför sig till dessa och behövliga serviceområden för järnvägstrafik,

3) *serviceområde för järnvägstrafik* områden som behövs direkt för servicefunktionerna inom järnvägstrafiken,

4) *frisiktsområde* ett sådant område i en plankorsning som är fritt från hinder som skymmer sikten mot banan,

5) *biområde* ett marktäktsområde eller en placeringsplats för marksubstanser som behövs för banhållningen eller ett område som reserverats för anordningar som behövs för banhållningen,

6) *skyddsområde* ett område utanför järnvägsområdet som behövs för att främja en trygg användning av banan,

7) *banhållning* planering, förvärv, byggande, förvaltning och underhåll av en järnväg och fast egendom som hänför sig till den samt förbättring av en befintlig järnväg,

8) *byggande av järnväg* anläggande av ny järnväg och förbättring av befintlig järnväg,

9) *bannät* statsägda järnvägar som förvaltas av Trafikverket,

9 a) *TEN-nät* de järnvägar som hör till ett sådant stamnät eller övergripande nät som avses i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1315/2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU,

10) *privat spåranläggning* en till bannätet ansluten järnväg som inte är statsägd och inte förvaltas av Trafikverket,

11) *väg* enskilda vägar enligt lagen om enskilda vägar (358/1962) samt andra enskilda vägar, landsvägar enligt landsvägslagen (503/2005) och gator enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999),

12) *väghållare* sådana vägdelägare som avses i lagen om enskilda vägar gemensamt eller ett väglag, då ett sådant har bildats, eller en fastighetsägare eller den väghållningsmyndighet som avses i 11 § 1 mom. i landsvägslagen eller kommunen i egenskap av ansvarig för gatuhållningen i enlighet med markanvändnings- och bygglagen,

13) *trafikanordning* trafikljus, vägmärken, avstängnings- och varningsanordningar samt vägmarkeringar.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Med en fastighet jämföres vid tillämpningen av denna lag även ett outbrutet område och fastigheters samföllda område.

7 §

Banhållningsmyndighet, banhållare och kostnaderna för banhållningen

Trafikverket är banhållningsmyndighet och banhållare för det bannät som den förvaltar. Staten svarar för kostnaderna för banhållningen på bannädet. Av särskilda skäl kan andra intressenter ta del i kostnaderna för banhållningen på bannädet med stöd av avtal med Trafikverket om banhållningen sköts så att den till sin kvalitet eller omfattning håller en högre standard än vad den allmänna trafiken kräver eller om någon drar särskild nytta av de åtgärder som vidtas eller om det finns någon annan särskild orsak för deltagandet.

Järnvägsägaren eller den som förvaltar järnvägen är banhållare för en privat spåranläggning. Den som äger eller innehar en privat spåranläggning svarar för kostnaderna för banhållningen på den privata spåranläggningen.

Bannädet underhålls och byggs ut samt andra åtgärder som hänför sig till banhållningen vidtas i den utsträckning som statliga budgetanslag och övrig finansiering tillåter. Bestämmelser om den övriga finansieringen av banhållningen utfärdas särskilt.

För att säkerställa att trafiksystemet fungerar och för att genomföra lagens syften kan banhållaren av särskilda skäl och i enlighet med ett avtal delta i kostnaderna för någon annan sådan åtgärd som hänför sig till banhållarens uppgifter än byggandet och underhållet av en järnväg.

10 §

Planering av järnvägsområde och områdesplanering

En utredningsplan och en järnvägsplan som gäller byggande av en järnväg ska grunda sig på en sådan plan med rättsverkningar som avses i markanvändnings- och bygglagen och i vilken järnvägsområdets läge och dess förhållande till övrig områdesanvändning har klarlagts. På ett område för vilket en plan med rättsverkningar håller på att utarbetas eller ändras kan åtgärder vidtas i syfte att utarbeta en utredningsplan eller en järnvägsplan som grundar sig på målen för planen med rättsverkningar.

De riksomfattande målen för områdesanvändningen samt landskapsplaner och generalplaner ska beaktas på det sätt som bestäms i markanvändnings- och bygglagen.

Trots det som sägs i 1 mom. kan en utredningsplan och en järnvägsplan för byggande som gäller en befintlig järnväg utarbetas, om planens förhållande till övrig områdesanvändning med beaktande av projektets karaktär kan klarläggas i tillräcklig omfattning i samarbete med trafikmyndigheterna, kommunen, landskapsförbundet och närings-, trafik- och miljöcentralen.

En utredningsplan eller en järnvägsplan får inte godkännas i strid med en landskapsplan eller i strid med en generalplan med rättsverkningar. En utredningsplan kan godkännas i strid med en gällande detaljplan, om det förordas av kommunen och närings-, trafik- och miljöcentralen. En järnvägsplan kan godkännas i strid med en gällande detaljplan, om det är fråga om en avvikelse med små verkningar och om det förordas av kommunen och de fastighetsägare som direkt berörs av avvikelsen.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

En utredningsplan och en järnvägsplan utarbetas med iakttagande av vad som bestäms i naturvårdslagen (1096/1996) och med stöd av den.

16 §

Biområden och särskilda rättigheter som banhållningen kräver

I en järnvägsplan anges biområdena och de vägförbindelser som behövs för användningen av dem.

Om det är nödvändigt att för den tid under vilken byggandet av en bana pågår grunda rätt att ta marksubstans i begränsad mängd, att permanent eller temporärt placera marksubstanser som lös-görs vid arbetet eller att använda ett område som tillfällig farväg, upplagsområde eller annat dylikt område eller grunda rätt att använda eller anlägga en enskild väg som behövs för arbetet, kan detta anges i järnvägsplanen.

18 §

Avlägsnande av plankorsningar

I syfte att förbättra väg- och järnvägstrafikens säkerhet och effektivera järnvägstrafiken kan det i en järnvägsplan anges att en plankorsning ska avlägsnas eller att plankorsningar ska regleras samt anges begränsningar i fråga om användningen av plankorsningar samt system eller anordningar som hänför sig till plankorsningarnas säkerhet. Om det i en järnvägsplan anges att en plankorsning ska avlägsnas, ska arrangemangen för en ny trafikförbindelse anges i järnvägsplanen. Banhållaren anlägger den nya väg och plankorsning som behövs eller utverkar rätt till en väg som redan finns.

Banhållaren får avlägsna en sådan plankorsning på en enskild väg som enligt järnvägsplanen ska avlägsnas, när en godkänd ersättande trafikförbindelse i enlighet med planen har ordnats.

Banhållaren avlägsnar en plankorsning som strider mot detaljplanen, när en godkänd ersättande trafikförbindelse har byggts och ett gatuhållningsbeslut har fattats. Om plankorsningen i fråga används allmänt för trafik, ska banhållaren på förhand genom en kungörelse informera om att plankorsningen kommer att avlägsnas.

Om användningen av en plankorsning på en enskild väg medför omedelbar fara för väg- eller järnvägstrafikens säkerhet, kan banhållaren besluta att väghållaren för att avvärja faran ska göra nödvändiga ändringar av plankorsningen eller den del av vägen som leder till korsningen eller besluta att plankorsningen ska stängas, avlägsnas eller flyttas, eller fastställa begränsningar för fordonstrafiken i plankorsningen. Banhållaren ska i god tid på förhand underrätta väghållaren om en ändring som avses i detta moment. Om väghållaren försummar de skyldigheter som anges i beslutet, får banhållaren utföra eller låta utföra de behövliga åtgärderna på väghållarens bekostnad, samt trots det som bestäms i 51 § 2 mom. i vägtrafiklagen (267/1981) sätta upp en trafikanordning som begränsar trafiken i plankorsningen. Anordnandet av behövliga ersättande trafikförbindelser som föranleds av ändring, flytt eller avlägsnande av en plankorsning och därmed förknippade ersättningsfrågor behandlas vid den vägförrättning för en enskild väg som banhållaren ska ansöka om efter att ha meddelat sitt beslut.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

19 §

Utloppsdiken i järnvägsplanen

Är det för torrläggning av ett järnvägsområde nödvändigt att grunda rätt att hålla ett utloppsdike på någon annans mark eller rätt att leda avrinningsvatten till någon annans dike eller bäck, ska detta nämnas i järnvägsplanen, i vilken det område som behövs för utloppsdiket ska anges. På utloppsdiken tillämpas i övrigt det som föreskrivs om dikning i vattenlagen (587/2011).

25 a §

Järnvägsplaner som berör plankorsningar

Närings-, trafik- och miljöcentralen svarar för utarbetandet av sådana järnvägsplaner gällande plankorsningar som avses i 20 § 2 mom. och på centralen tillämpas i detta sammanhang det som bestäms om banhållaren i detta kapitel.

25 b §

Hur landsväg beaktas vid planeringen av en järnväg

De ändringar som byggandet av en järnväg medför för en landsväg kan anges i den plan som gäller byggandet av järnvägen.

26 §

Planernas giltighetstid

Utarbetandet av en järnvägsplan ska inledas inom åtta år från utgången av det år under vilket godkännandet av utredningsplanen för projektet har vunnit laga kraft. Annars förfaller beslutet om godkännande av utredningsplanen. Trafikverket kan förlänga utredningsplanens giltighetstid med högst fyra år. Giltighetstiden kan förlängas endast om de villkor som föreskrivs i 10 och 12 § alltså uppfylls. Utarbetandet av en järnvägsplan anses ha påbörjats när en underrättelse enligt 9 § 2 mom. har gjorts.

Beslutet om godkännande av en utredningsplan förfaller även till den del en järnvägsplan som har utarbetats enligt planen har godkänts och beslutet om godkännande har vunnit laga kraft.

En järnvägsplan ska godkännas inom fyra år efter det att den började utarbetas.

Beslutet om godkännande av en järnvägsplan förfaller, om arbetet på banan inte till någon del har påbörjats inom fyra år från utgången av det år under vilket järnvägsplanen har vunnit laga kraft. Trafikverket kan förlänga järnvägsplanens giltighetstid med högst fyra år och av särskilda skäl med ytterligare en period på högst fyra år. Tidsfristen kan förlängas endast om järnvägsplanen alltså uppfyller de villkor som föreskrivs i 10 och 15 §. Arbetet på banan anses ha påbörjats när det område som behövs för järnvägsändamål har tagits i banhållarens besittning i enlighet med 46 §.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

2 a kap.

Tillstånd för plankorsning, byggande och underhåll av plankorsningar samt tillstånd att korsa en järnväg

28 a §

Tillstånd för byggande och flyttande av en plankorsning

Nya plankorsningar får byggas bara inom det bannät som inte hör till TEN-nätet. Av särskilda skäl får en ny plankorsning byggas på ett sådant banavsnitt inom TEN-nätet där banans högsta tillåtna hastighet permanent är högst 50 kilometer i timmen. En plankorsning inom TEN-nätet får flyttas, om flyttandet i betydande grad förbättrar säkerheten vid plankorsningen eller om det finns andra särskilda skäl till det.

För byggande eller flyttande av en sådan plankorsning som avses i 1 mom. krävs tillstånd av banhållaren. Tillståndet kan vid behov beviljas för viss tid. Banhållaren kan utfärda tekniska föreskrifter om innehållet i tillståndsansökan. Väghållaren kan beviljas ett sådant tillstånd om det behövs för en nödvändig trafikförbindelse och säkerheten vid plankorsningen tryggas med hjälp av säkerhetsanordningar eller andra arrangemang. Tillstånd behövs inte om plankorsningen anges i en sådan godkänd vägplan som avses i landsvägslagen.

Om användningen av en plankorsning ökar betydligt eller dess användningsändamål ändras, ska väghållaren hos banhållaren ansöka om ett tillstånd som berättigar till den ökade eller ändrade användningen.

Banhållaren kan bevilja tillstånd för byggande av en tillfällig plankorsning för den tid arbete pågår eller då det finns andra särskilda skäl till det, om plankorsningen inte äventyrar trafiksäkerheten. På en tillfällig plankorsning tillämpas vad som föreskrivs i 28 b och 28 d §.

Banhållaren kan förena tillståndsbeslutet med villkor som gäller byggandet av plankorsningen eller en ny användningsform för den, underhåll eller avlägsnande av plankorsningen, eller en väg som ansluter till plankorsningen.

Innan ett tillstånd för plankorsning beviljas ska banhållaren höra de järnvägsoperatörer som trafikerar banavsnittet i fråga.

28 b §

Byggande, ändring och underhåll av plankorsningar och anslutande vägar

Väghållaren ska bygga och underhålla det vägavsnitt som ansluter till plankorsningen, i enlighet med tillståndsbeslutet och på ett sådant sätt att det inte äventyrar väg- eller järnvägstrafikens säkerhet eller medför olägenhet för underhållet av banan. Väghållaren ska på egen bekostnad bygga plankorsningen och efter att plankorsningens användning upphört på motsvarande sätt avlägsna plankorsningen. Underhållet av plankorsningens betongplatta regleras i 89 § 1 mom.

Väghållaren är skyldig att på egen bekostnad undanröja eller minska en sådan fara för trafiken eller olägenhet för banhållningen som orsakas av betydligt ökad eller ändrad användning av plankorsningen, genom att ändra vägen eller genomföra korsningsarrangemang.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Om väghållaren försummar sina skyldigheter enligt 1 eller 2 mom., får banhållaren utföra eller låta utföra behövliga åtgärder på väghållarens bekostnad eller avbryta byggarbetet på det sätt som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

28 c §

Tillstånd att korsa en järnväg

Banhållaren kan bevilja tillstånd att vid en plankorsning korsa en järnväg med snöskoter eller något annat terrängfordon, dock endast på sådana banavsnitt som inte hör till TEN-nätet. Av särskilda skäl kan tillstånd att korsa en järnväg i anslutning till en plankorsning inom TEN-nätet beviljas.

Tillstånd att korsa en järnväg får beviljas bara om det med hjälp av tillståndsvillkor säkerställs att användningen av terrängfordon inte skadar banan eller funktionen hos järnvägsområdets konstruktioner, inte medför olägenhet för banhållningen och inte äventyrar trafiksäkerheten. Ett tillstånd att korsa en järnväg kan vid behov beviljas för viss tid.

Banhållaren kan för viss tid bevilja polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet tillstånd att för övervakningsuppdrag i terräng korsa en järnväg vid en plankorsning med snöskoter eller något annat terrängfordon också på andra banavsnitt än sådana som avses i 1 mom., på de villkor som anges närmare i tillståndet.

På sådana plankorsningar och tillstånd att korsa en järnväg som avses i denna paragraf tillämpas det som bestäms i 18 § 4 mom., 28 a § 3, 5 och 6 mom. och 28 b §.

28 d §

Återkallelse av tillstånd för plankorsning och tillstånd att korsa en järnväg

Banhållaren kan besluta återkalla ett beviljat tillstånd om

1) plankorsningen eller det vägavsnitt som ansluter till den inte byggs eller underhålls på det sätt som föreskrivs i 28 b § och bristen eller försummelsen inte åtgärdas inom den tidsfrist som banhållaren sätter ut, eller

2) väghållaren trots banhållarens uppmaning försummar sin skyldighet att enligt 28 a § 3 mom. ansöka om banhållarens tillstånd för ökad eller ändrad användning av plankorsningen.

29 §

Underhåll

En järnväg ska hållas i ett sådant skick som svarar mot klassificeringen och beskrivningen av bannätet och som är tryggt. Vid bestämmandet av nivån på underhållet beaktas trafikvolymen och arten av trafik, banans betydelse för trafiken, områdets läge, väderleken och förutsebara förändringar i väderleken samt övriga omständigheter.

Vid underhållet av en järnväg ska hänsyn tas såväl till hur väl trafiken löper och till väg- och järnvägstrafikens säkerhet som till miljöaspekter.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

37 §

Skyddsområde för järnväg

Järnvägens skyddsområde sträcker sig 30 meter från mittlinjen av banans spåranläggning eller, om det finns flera spåranläggningar, från mittlinjen av den yttersta spåranläggningen, om inte skyddsområdet av särskilda skäl minskas eller utvidgas till högst 50 meter i järnvägsplanen.

Om väg- eller järnvägstrafikens säkerhet så kräver har banhållaren rätt att avlägsna växtlighet från skyddsområdet eller begränsa växtlighetens höjd. På skyddsområdet får det inte finnas byggnader, upplag, stängsel eller andra anläggningar eller anordningar, om de eller användningen av dem kan äventyra väg- eller järnvägstrafikens säkerhet eller medföra olägenhet för banhållningen.

38 §

Frisiktsområde för järnväg

Järnvägens frisiktsområde omfattar det område i en plankorsning som på grund av trafiksäkerheten ska vara fritt från hinder som skymmer sikten.

Banhållaren har rätt att på frisiktsområdet avlägsna växtlighet och naturhinder som skymmer sikten. På frisiktsområdet får det inte finnas byggnader, upplag, stängsel eller andra anläggningar eller anordningar som kan äventyra trafiksäkerheten genom att skymma sikten.

Bestämmelser om hur järnvägarnas frisiktsområden ska bestämmas utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet. Bestämmelser om frisiktsområdet vid en plankorsning mellan en landsväg och en järnväg finns i 45 § i landsvägslagen.

39 §

Åtgärdsbegränsningar

Inom järnvägens skydds- och frisiktsområde får inte markytans form ändras eller dikning eller andra schaktningsarbeten utföras på ett sådant sätt att ändringen kan äventyra väg- eller järnvägstrafikens säkerhet eller medföra olägenhet för banhållningen.

40 §

Befogenheter att bevilja undantag

Banhållaren kan bevilja undantag från de förbud och begränsningar som föreskrivs i 37–39 §, om väg- och järnvägstrafikens säkerhet inte äventyras och banhållningen inte förorsakas olägenhet. Beslutet om undantag kan förenas med nödvändiga villkor.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

41 §

Undantag från begränsningar

Det som bestäms i 37 och 38 § tillämpas inte om den växtlighet som avses i de nämnda paragraferna har planterats eller tagits under särskild omvårdnad eller om en byggnad, ett upplag, ett stängsel eller en annan anläggning eller anordning har uppförts innan nyttjanderätten till området har begränsats på det sätt som föreskrivs i de nämnda paragraferna.

Om växtlighet som avses i 1 mom. eller en byggnad, anläggning eller anordning äventyrar trafiksäkerheten eller medför olägenhet för banhållningen, kan banhållaren besluta att de ska avlägsnas eller flyttas eller att de ska ändras på det sätt som krävs. Om ägaren inte vidtar åtgärden inom utsatt skälig tid har banhållaren rätt att vidta den på egen bekostnad.

Bestämmelserna i 37 och 38 § samt i 1 och 2 mom. gäller inte en byggnad inom ett detaljplaneområde eller avlägsnande av växtlighet som med hänsyn till miljön är av särskild betydelse.

42 a §

Placering av obetydliga anordningar och konstruktioner

Ägaren eller innehavaren av en fastighet eller ett område ska tillåta att säkerhetsanordningar, signaler, signalsystem och tecken samt obetydliga delar av järnvägskonstruktionen placeras på fastigheten eller området. På placeringen tillämpas det som bestäms i 163 § i markanvändnings- och bygglagen.

Om överenskommelse inte nås om ersättningarna för placeringen, ska ersättningsfrågorna behandlas och avgöras vid en järnvägsförrättning.

43 §

Järnvägsförrättning

Om underhållet eller förbättringen av järnvägen har förändrat järnvägsområdets omfång, och ändringarna inte har behandlats vid en fastighetsförrättning, kan det för att utreda saken verkställas en järnvägsförrättning trots att det inte finns någon järnvägsplan. En sådan förrättning kan gälla endast sådana ändringar i ett järnvägsområde som har uppkommit före år 2007. Banhållaren eller den fastighetsägare vars område ändringen gäller kan ansöka om järnvägsförrättning. Om järnvägsområdet till följd av ändringen har utvidgats över den gräns som tidigare bestämts för området, bestäms vid denna förrättning en ny gräns för järnvägsområdet, vid behov enligt banhållarens anvisning, och det tillskottsområde som uppkommit övergår i banhållarens ägo efter att förrättningen vunnit laga kraft. Vid förrättningen behandlas ersättningar för förluster som föranletts av en utvidgning eller någon annan ändring av järnvägsområdet samt andra nödvändiga frågor. Räntan på ersättningarna beräknas i enlighet med 69 § från den tidpunkt då järnvägsförrättningen avslutas och värdetidpunkten för ersättningen bestäms i enlighet med 67 §.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

43 a §

Rätt att föra talan vid en järnvägsförrättning

Det som i detta kapitel bestäms om banhållaren då denne ansöker om en järnvägsförrättning eller vägförrättning för en enskild väg eller för talan vid en järnvägsförrättning gäller den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen när det är fråga om ärenden som berör bannätet.

43 b §

Hur landsväg beaktas vid en järnvägsförrättning

De ändringar som anvisats beträffande en landsväg i en sådan järnvägsplan som avses i 25 b § behandlas och avgörs vid järnvägsförrättningen. Av de områden som löses in för järnvägs- och landsvägsändamål bildas separata inlösningsenheter. I övrigt regleras inlösnings- och ersättningsfrågor i 5 kap. i landsvägslagen.

46 §

Besittningstagande

Det järnvägsområde och vägområde som anvisats i en järnvägsplan och de övriga områden som i järnvägsplanen anvisats banhållaren samt de rättigheter som grundas tas i banhållarens besittning vid en tidpunkt som fastställs vid en tillträdesyn i samband med järnvägsförrättningen. De områden som i en järnvägsplan anvisats för en enskild väg tas i banhållarens besittning för den tid vägen anläggs. I samband med besittningstagandet får banhållaren rätt att använda områdena och utöva rättigheterna för de ändamål som anges i järnvägsplanen, trots andra rättigheter som hänför sig till fastigheten. Det besittningstagande som avses i detta moment kan också ske stegvis, i enlighet med banhållarens anvisningar.

Om besittningstagandet medför förlust av bostad eller försämrad utkomst på grund av att idkande av näring eller utövande av yrke försvåras eller någon annan påföljd som avses i 57 § 2 mom. i inlösningslagen, kan inlösningskommissionen på yrkande av den som saken gäller bestämma att besittningstagandet till denna del får ske tidigast när en tidsperiod på högst tre månader, utsatt av kommissionen, har förflutit sedan förskottsersättning eller den ersättning som bestämts vid den första förrättningen har betalats till den som saken gäller.

Vid en sådan banförbättring som avses i 14 § 2 mom. och som bedöms ha ringa verkningar kan besittningstagandet ske enligt samtycke. Efter besittningstagandet ska banhållaren dock utan dröjsmål ansöka om en järnvägsförrättning.

Om överenskommelse inte nås om att avlägsna eller flytta egendom från ett område som tagits i besittning, ska banhållaren för ägaren eller innehavaren av den egendom som ska avlägsnas sätta ut en skälig och med tanke på byggarbetet lämplig tidsfrist, efter vars utgång egendomen avlägsnas av banhållaren. Banhållaren ska i sådana fall, innan egendomen avlägsnas, i mån av möjlighet underrätta egendomens ägare eller innehavare om detta.

Om byggnader, upplag eller anordningar eller träd, växande gröda eller annan växtlighet måste avlägsnas eller flyttas från ett område som har upplåtits eller ska upplåtas för banhållaren, ska

Betänkande KoUB 13/2016 rd

utöver den därigenom orsakade skadan eller olägenheten även de kostnader som sakägaren åsamkas på grund av avlägsnandet eller flyttningen ersätts.

46 a §

Överlåtelse av en enskild väg

En sådan enskild väg som avses i 46 § 1 mom. överläts till väghållaren vid den tidpunkt som banhållaren bestämmer, efter att det vid järnvägsförrättningen har fattats beslut om vägdelägarna och om hur ansvaret för vägens underhåll fördelas mellan delägarna. Detta är fallet även om förrättningen är föremål för ändringssökande. För att vägen ska kunna överlåtas är det möjligt att fatta ett temporärt beslut om vägdelägarna och om fördelningen av ansvaret för underhållet under den tid järnvägsförrättningen pågår.

47 §

Fastställande av föremålet för inlösnings samt uppkomst av äganderätt till järnvägsområdet

I ett beslut om inlösen fastställs föremålet för inlösnings enligt järnvägsplanen eller ett skriftligt samtycke enligt 14 § 2 mom., vid behov enligt banhållarens anvisning. En mindre avvikelse från järnvägsplanen kan göras av särskilda skäl.

Ett område som fastställts som järnvägsområde övergår i banhållarens ägo efter att beslutet om inlösen har vunnit laga kraft.

Ett järnvägsområde som kommit i banhållarens ägo ombildas till en inlösningsenhet. Ett sådant område kan med banhållarens samtycke anslutas till en inlösningsenhet som redan tillhör banhållaren eller som bildas för banhållaren. För den som äger en privat spåranläggning bildas en annan fastighet.

48 §

Grundande av nyttjanderätt

Om en järnväg på en fastighets område byggs i en tunnel, på en bro eller på en damm eller på ett sådant område som i detaljplanen i första hand har anvisats för andra användningsändamål än som ett sådant trafikområde för järnvägar som avses i 83 § 3 mom. i markanvändnings- och bygglagen, grundas för banhållaren istället för äganderätt nyttjanderätt till järnvägsområdet enligt 3 § i inlösningslagen, på det sätt som bestäms i järnvägsplanen. Om järnvägen byggs över ett område som ligger inom en inlösningsenhet som inte ägs av banhållaren och som fortfarande används för det ändamål för vilket det har inlösts, grundas för banhållaren nyttjanderätt till järnvägsområdet enligt 3 § i inlösningslagen.

Efter att beslutet om inlösen har vunnit laga kraft uppkommer för banhållaren en sådan nyttjanderätt till ett område som motsvarar områdets användningsändamål.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

57 §

Utvidgning av inlösen

Om användningen av en fastighet eller en del av en fastighet orsakas betydande olägenhet på grund av splittring, minskad ägoareal, ändrade vägrätter eller förbud enligt 37 eller 38 § som orsakas av ett järnvägsområde eller av någon annan därmed jämförbar orsak, och olägenheten inte kan avlägsnas eller väsentligen lindras genom ägoregleringar, har fastighetens ägare rätt att kräva att banhållaren löser in fastigheten eller en del av den, om fastighetsägaren inte önskar ersättning för olägenheten. Om byggandet av en järnväg annars orsakar betydande skada eller olägenhet för användningen av en fastighet eller en del av en fastighet, har fastighetens ägare rätt att istället för ersättning kräva att banhållaren löser in fastigheten eller en del av den. Banhållaren har rätt att lösa in fastigheten eller en del av den, om ersättningen för olägenhet eller skadeståndet skulle vara betydande i jämförelse med värdet på fastigheten eller fastighetsdelen.

I järnvägsplanen kan banhållaren ges rätt att lösa in en fastighet eller en del av den, om kostnaderna för att undanröja eller minska de skadliga verkningar som järnvägen medför för fastigheten eller en del av den, eller kostnaderna för att ordna en ny trafikförbindelse i stället för den förbindelse som järnvägen skär av, skulle vara betydande i jämförelse med värdet på fastigheten eller fastighetsdelen. Av järnvägsplanen ska det i detta fall framgå hur stora kostnaderna för undanröjandet eller minskandet av de skadliga verkningarna eller för anordnandet av en ny trafikförbindelse är i jämförelse med värdet på fastigheten eller fastighetsdelen.

Av de fastigheter eller fastighetsdelar som löses in med stöd av 1 eller 2 mom. kan det, med iakttagande av 49 a § 1 mom. i inlösningslagen, bildas en eller flera inlösningsenheter som är separata från järnvägsområdet.

65 §

Övriga ersättningar och järnvägsförrättning som gäller ersättningar

Om en järnväg orsakar en fastighet någon annan skada eller olägenhet än vad som avses i detta kapitel, är fastighetens ägare berättigad till ersättning av banhållaren. Då skadan eller olägenheten är betydande, har fastighetens ägare rätt att kräva att banhållaren löser in fastigheten eller en del av den, om fastighetsägaren inte önskar ersättning för sin förlust. Om överenskommelse om ersättningen eller inlösningsen inte nås, ska frågan avgöras vid en järnvägsförrättning.

Om en ersättnings- eller inlösningsfråga som följer av denna lag tas till behandling i annat fall än vid en järnvägsförrättning eller om ersättningen kan bestämmas först sedan järnvägsförrättningen har avslutats och överenskommelse inte nåtts om ersättningarna, ska ersättningsfrågan avgöras vid en järnvägsförrättning.

Den i 1 och 2 mom. nämnda järnvägsförrättningen kan företas på ansökan av banhållaren eller den som yrkar på ersättning.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

70 §

Deponering av ersättning som är stridig

Om banhållaren anför besvär över ersättningar som bestämts vid en järnvägsförrättning får den del av ersättningen som bestridits deponeras. På deponeringen tillämpas i övrigt det som bestäms i 52 § 2 och 3 mom. och 70 § i inlösningslagen.

74 §

Ersättningsfria överlåtelser

Staten har inte rätt att av Trafikverket få ersättningar enligt denna lag. Affärsverk enligt lagen om statliga affärsverk (1062/2010) har dock rätt att få ersättningar. Statsrådet kan av särskilda skäl fatta annat beslut om statens rätt till ersättning.

80 §

Överlåtelse av järnvägsområde i samband med nedläggning av järnväg

Trafikverket överlåter ett järnvägsområde med stöd av ett beslut som avses i 78 eller 79 §, om det inte är motiverat att verket fortsätter att förvalta området. Vid överlåtelse av områden följs det förfarande som föreskrivs i lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

I en järnvägsplan som gäller nedläggning av en järnväg kan man besluta att utan ersättning avstå från ett järnvägsområde, om området är av ringa värde eller betydelse. Järnvägsområdet överförs till de angränsande fastigheterna längs mittlinjen av det område som ett eller flera av banans spåranläggningar bildar. Vid rågång på det tidigare järnvägsområdet får en rå rätas ut och andra sådana råjusteringar göras som med hänsyn till fastighetsindelningen är ändamålsenliga så att till arealen små områden av ringa värde byts ut mellan fastigheterna eller, om inget lämpligt vederlagsområde finns, överförs från en fastighet till en annan. Inom ett detaljplaneområde eller ett område för vilket kommunen beslutat utarbeta en detaljplan övergår ett järnvägsområde dock i kommunens ägo.

När en järnväg har lagts ned och det inte har bestämts att järnvägsområdet ska användas för andra banhållningsbehov eller när Trafikverket drar in användningen av järnvägsområdet för andra behov, upphör den nyttjanderätt enligt 48 § 1 mom. som hänfört sig till området.

I järnvägsplanen ska det bestämmas från vilken tidpunkt området upphör att vara järnväg.

83 §

Indragning av biområde

Banhållaren drar in ett biområde, om det inte längre behövs för det ändamål som det har anlagts för. När ett biområde dras in upphör samtidigt den nyttjanderätt som hänfört sig till området. Efter att biområdet har dragits in ska banhållaren utan dröjsmål ansöka om en järnvägsförrättning.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Om indragningen av ett biområde för någon medför sådan nytta som inte ska anses vara obetydlig, är denne skyldig att ersätta banhållaren för den erhållna nyttan. Om överenskommelse om ersättningen inte nås ska frågan avgöras vid en sådan järnvägsförrättning som avses i 1 mom.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om biområde tillämpas också på ett sådant område som är jämförbart med biområde enligt denna lag och till vilket banhållaren fått nyttjanderätt genom inlösen före denna lags ikraftträdande.

85 a §

Överlåtelse av delar av ett järnvägsområde

På Trafikverkets rätt att i andra situationer än i samband med nedläggning av en järnväg överlåta ett järnvägsområde som är obehövligt med avseende på banhållningen tillämpas det som bestäms i lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet.

87 §

Administrativa tvångsmedel

Trafikverket eller Trafiksäkerhetsverket kan förbjuda den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Trafikverket eller Trafiksäkerhetsverket kan också bestämma att den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska fullgöra sin skyldighet. Trafikverket eller Trafiksäkerhetsverket kan förena sitt beslut med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. I ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande tillämpas viteslagen.

Om en brådskande åtgärd krävs för att avlägsna en fara som omedelbart hotar trafiken eller om det är fråga om rättelse av en olovlig åtgärd som riktar sig mot ett järnvägsområde, har Trafiksäkerhetsverket och Trafikverket rätt att vidta åtgärden eller rätta till den olovliga åtgärden på bekostnad av den som är skyldig att rätta till den.

Om någon hindrar Trafiksäkerhetsverket eller Trafikverket att utföra ett tjänsteuppdrag som avses i 2 mom. eller ett utredningsarbete som avses i 9 § 1 mom., ska polisen på Trafiksäkerhetsverkets eller Trafikverkets begäran ge handräckning.

88 a §

Avgifter

För ett tillstånd som banhållningsmyndigheten beviljat med stöd av denna lag tas det ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Närmare bestämmelser om avgiften utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

89 §

Underhåll av plankorsningar och broar

Banhållaren underhåller plankorsningen mellan en väg och en järnväg över hela betongplattan. Vaghållaren svarar för vinterunderhållet av vägen.

Banhållaren sätter upp och underhåller på egen bekostnad trafikljus, avstängnings- och varningsanordningar och vägmärken som anger plankorsning, vilka satts upp på en väg vid en plankorsning med en järnväg, om inte något annat avtalas om kostnadsansvaret. Genom en ömsesidig överenskommelse mellan vaghållaren och banhållaren kan banhållaren även sätta upp vägmärken som anger obligatoriskt stannande.

När en ny väg på vaghållarens initiativ byggs på ett järnvägsområde, svarar vaghållaren på egen bekostnad för uppsättandet av trafikljus, avstängnings- och varningsanordningar samt vägmärken.

Vaghållaren sätter upp och underhåller på egen bekostnad vägmärken som varnar för en plankorsning med en järnväg samt avståndsmärken för plankorsningen.

För underhåll av broar som korsar en landsväg och en järnväg svarar den som underhåller trafikleden och som svarar för den trafikled som korsar en annan trafikled, om det inte avtalas om något annat. Parterna kommer sinsemellan överens om underhållet av gemensamma broar för en landsväg och en järnväg.

För uppsättandet av trafikanordningar som avses i 2–4 mom. behövs inte sådant samtycke av kommunen som avses i 51 § 2 mom. i vägtrafiklagen.

89 a §

Vissa skadeståndsärenden

Ersättningsyrkanden som hänför sig till sak- eller förmögenhetsskador som inträffat inom ban- nätet inom ett serviceområde för järnvägstrafik behandlas och avgörs av närings-, trafik- och miljöcentralen.

90 §

Delgivning och delfående av beslut

Ett beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan samt förlängning av deras giltighetstid ska delges offentligt. Banhållaren ska i syfte att delge beslutet sända beslutet och de handlingar som utgör grund för beslutet till den kommun som saken gäller. Kommunen ska meddela att beslutet och handlingarna är framlagda på det sätt som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen enligt kommunallagen (410/2015). Beslutet och handlingarna ska vara offentligt framlagda i kommunen under 30 dagar. Delfäendet anses ha skett när beslutet lades fram offentligt.

Ett sådant beslut om godkännande av en järnvägsplan som är av ringa betydelse kan delges genom bevislig delgivning enligt vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelser om delgivning av beslut på elektronisk väg finns i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

Betänkande KoUB 13/2016 rd

92 §

Ändringssökande

Beslut som har fattats med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvär över banhållarens beslut i de fall som avses i 18 § 4 mom. och 2 a kap. anförs hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets plankorsningen i fråga finns, samt i de fall som avses i 40 och 41 § hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten i fråga finns.

Beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen och landskapsförbundet har rätt att anföra besvär över ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller järnvägsplan vars verkningar sträcker sig till kommunens område eller myndighetens verksamhetsområde.

En sådan lokal eller regional sammanslutning eller stiftelse som är registrerad har rätt att i ärenden som hör till dess verksamhetsområde anföra besvär över ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller järnvägsplan vars verkningar sträcker sig till sammanslutningens eller stiftelsens verksamhetsområde.

Besvär som gäller ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan som ska anses vara av samhällelig vikt ska behandlas skyndsamt.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som fattats vid järnvägsförrättningar finns i 77 §.

94 §

Omedelbar verkställighet av beslut

Ett beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan och ett beslut om förlängning av planens giltighetstid kan verkställas trots besvär, om fullföljdsdomstolen inte bestämmer något annat.

I ett beslut som banhållaren meddelar med stöd av 18 § 4 mom. eller 41 § 2 mom. kan det bestämmas att beslutet får verkställas trots besvär.

95 §

Kungörelse

Ska kungörelse, förordnande, förbud eller något annat ärende delges offentligt enligt denna lag och har inte bestämmelser om på vilket sätt delgivningen ska ske utfärdats särskilt, ska man informera om ärendet genom att i minst 30 dagar kungöra det på det sätt som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Angående offentliggörande av kungörelsen ska det annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödigt. Delgivningen anses ha ägt rum den sjunde dagen efter att kungörelsen offentliggjorts, vilket ska konstateras i kungörelsen och meddelandet.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Denna lag träder i kraft den 20 .

Sådana ärenden om förlängning av giltighetstiden för en järnvägsplan som är anhängiga hos kommunikationsministeriet vid ikraftträdandet av denna lag samt skadeståndsärenden enligt 89 a § som är anhängiga hos Trafikverket vid ikraftträdandet av denna lag behandlas och avgörs enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Utredningsplaner och järnvägsplaner som har börjat utarbetas före ikraftträdandet av denna lag behandlas och avgörs enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På godkännandet av planerna tillämpas dock 28 § i denna lag.

Denna lag tillämpas på frågor som ska avgöras vid järnvägsförrättningar som inletts före ikraftträdandet av denna lag, när frågorna tas till avgörande vid förrättningen efter ikraftträdandet av denna lag. Lagens 43 a § tillämpas dock bara på sådana järnvägsförrättningar och vägförrättningar för enskilda vägar beträffande vilka ansökan lämnas in efter ikraftträdandet av denna lag.

Denna lag tillämpas också på sådana ansökningar om tillstånd för plankorsning och tillstånd enligt 28 c § att korsa en järnväg som är anhängiga hos Trafikverket vid ikraftträdandet av denna lag.

3.

Lag

om ändring av 51 § i vägtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vägtrafiklagen (267/1981) 51 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 117/1992 och 1291/2009, som följer:

51 §

Uppsättande av trafikanordning

En trafikanordning uppsätts på landsväg av väghållningsmyndigheten. Kommunen uppsätter trafikanordningen på gata, byggnadsplaneväg, torg och annat trafikområde av motsvarande slag. Innan en sådan trafikanordning som är avsedd att vara bestående uppsätts ska kommunen ge polisen tillfälle att avge utlåtande i ärendet.

På annan än i 1 mom. avsedd väg uppsätts trafikanordning av väghållaren, sedan denne fått kommunens samtycke, vilket dock inte utan giltig orsak får förvägras. Samtycke erfordras inte för uppsättande av tillfälliga vägmärken som är behövliga på grund av vägens skick eller arbete som utförs på eller invid vägen.

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Beslut om användning av vägmärke som anger tätort fattas av kommunen, efter att i fråga om landsvägar ha hört väghållningsmyndigheten. Vägmärket uppsätts på landsvägar av väghållningsmyndigheten och på andra vägar av kommunen.

Bestämmelser om uppsättande och underhåll av samt kostnadsansvar för trafikljus samt avstängnings- och varningsanordningar vid en plankorsning med en järnväg samt vägmärken som anger plankorsning finns i 89 § i banlagen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

4.

Lag

om ändring av 86 a § i markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 86 a §, sådan den lyder i lag 504/2005, som följer:

86 a §

Ändring av landsväg till gata

En landsväg som i en detaljplan har anvisats som gata ändras genom ett gatuhållningsbeslut till gata. Landsvägen upphör då gatuhållningsbeslutet har fattats.

En landsväg som i en detaljplan har anvisats som något annat än gata upphör då det gatuhållningsbeslut som gäller byggande eller förbättrande av en gata som är avsedd att förmedla dess trafik har fattats.

De gatuhållningsbeslut som avses i 1 och 2 mom. ska fattas så att de omfattar ändamålsenliga enheter med hänsyn till underhållskraven och markanvändningen samt väg- och gatunätet.

När en landsväg upphör med stöd av 1 eller 2 mom. upphör samtidigt väghållarens rätt till landsvägens vägområde.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Betänkande KoUB 13/2016 rd

Helsingfors 26.5.2016

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Ari Jalonon saf
medlem Marisanna Jarva cent
medlem Jyrki Kasvi gröna
medlem Jukka Kopra saml
medlem Susanna Koski saml
medlem Suna Kymäläinen sd
medlem Eeva-Maria Maijala cent
medlem Outi Mäkelä saml
medlem Markku Pakkanen cent
medlem Jari Ronkainen saf
medlem Satu Taavitsainen sd
medlem Katja Taimela sd
medlem Ari Torniainen cent.

Sekreterare var

utskottsråd Mika Boedeker.